

Roze Spreeuwen in Groningen in de zomer van 2002

Tot voor kort stond er vreemd genoeg officieel slechts één geval van Roze Spreeuw *Sturnus roseus* op de *Lijst van Groningse Vogels*: een adult exemplaar bij Delfzijl in september 1973 (van den Berg & Bosman 2001, de Bruin & de Bruin 1997). Maar tijdens de invasie van 2002 werden de jarenlange, vruchteloze zoekpogingen (of het afwachten) beloond met meerdere meldingen in de provincie Groningen.

Hier volgt een overzicht van de meldingen uit 2002 met erachter tussen haakjes de namen van de ontdekkers. Op 3 juni twee adulten op de Eemshaven (Hildebrand Schoonveld), op 8 juni één adult op de Eemshaven (Harrie Blijlevén), op 14 juni één adult op de Eemshaven (Jacob Bosma) en op 27 juli één adult in de Carel Coenraadpolder (Justin Jansen en Bart-Jan Prak). Alle individuen zaten tussen gewone Spreeuwen *Sturnus vulgaris* en drie ervan werden gefotografeerd. De vogel van 14 juni is de enige die een hele dag lang ter plaatse was en deze was dan ook voor velen een lang verwachte aanvulling op hun persoonlijke lijst.

De determinatie van adulte Roze

Spreeuwen is uiterst eenvoudig: iedereen kent de plaatjes uit de boeken van deze spreeuw met kuif en roze delen. Jonge exemplaren zijn lastiger te herkennen maar een geoefend waarnemer ziet toch vaak wel snel met een Roze Spreeuw van doen te hebben. Een juve-

niele Roze Spreeuw heeft een geheel andere koptekening en daardoor een totaal andere uitdrukking dan een juveniele Spreeuw: een lichte teugel en een dikke snavel met een opvallend gele basis. De lichte stuit en de opvallende, lichte randen van de dekveren zijn kenmerken op grond waarvan men 'biscuit-coloured Starling', een leucistische variant van Spreeuw, kan uitsluiten (Feare & Craig 1998).

Roze Spreeuw is een soort van Centraal Azië.

Hun broedgebied strekt zich uit van Turkije en Klein-Azië door Iran en Afghanistan tot aan westelijk en noordelijk Xinjiang in China. Ze overwinteren op het Indisch subcontinent en het Zuidelijk Arabisch schiereiland. De soort vertoont in sommige jaren een invasieachtig gedrag richting westen, waarbij het soms tot broeden komt (Feare & Craig 1998).

In Nederland worden de laatste tijd ieder jaar wel enkele gevallen gezien en/of gefotografeerd. Meestal betreft het eerste-winter vogels in het najaar. In totaal zijn er 63 aanvaarde gevallen bekend tot 2000 (van den Berg en Bosman 2001). In Nederland is de Roze Spreeuw nog nooit tot broeden gekomen. De soort is momenteel nog steeds beoordeelsoort bij de CDNA omdat met name met eerste-winter vogels toch nog wel eens fouten worden gemaakt en omdat de soort lang niet zo algemeen is als het soms wel lijkt (vooral tij-

dens een invasie). De meeste exemplaren worden in september en oktober gemeld en het betreft dan vaak jonge vogels. In het voorjaar is er een duidelijke piek in juni en dan betreft het vaak adulten of natuurlijk vogels in eerste-zomerkleed. De meeste exemplaren zijn gezien op Vlieland en Texel.

Literatuur:

Van den Berg, A B & C A W Bosman 2001. *Zeldzame vogels van Nederland*. Tweede, herziene druk. Haarlem.

De Bruin, B & S de Bruin 1997. *Lijst van Groningse Vogels*. Bijlage van *De Grauwe Gors*.

Feare, C & A Craig 1998. *Starlings and Mynas*. London.

Bert de Bruin, Albertine Agnesplein 8a, 9717 EV Groningen tete@wxs.nl